

- Сега наистинѣхъ знаѣхъ, че Господь проводи анге-
 ла своего, и мя избави изъ рѣкѣхъ-тѣхъ Иродовѣхъ,
 и отъ всѣчко-то очакваніе на Іудейскій-тѣхъ на-
 12 родъ. И като си помисли, дойде въ кѣщѣхъ-тѣхъ
 на Маріѣхъ майкѣхъ-тѣхъ на Іоанна, нарицаемаго
 Марка, дѣто имаше мнозина събрани та ся мо-
 13 ляхъ Богу. И когато похлопа Петръ на пѣтны-
 тѣхъ врата, пристѣпи една слугиня на име Рода
 14 да послуша *кой е*. И щомъ позна Петровъ-тѣхъ
 гласъ, отъ радость не отвори врата-та, но завете-
 че ся и даде извѣстіе че Петръ стои прѣдъ вра-
 15 та-та. А тѣхъ и рѣкохъ: Ты си луда; но тя под-
 16 твърдяваше че *това що имъ казуеа* е така. А тѣхъ
 думахъ: Неговъ-тѣхъ ангелъ е. А Петръ стоеше та
 хлопаше; и като отворихъ, видѣхъ го и смаяхъ
 17 ся. И като имъ помахъ съ рѣкѣхъ да мълчатъ,
 расказа имъ какъ го изведе Господь изъ тѣмни-
 цѣхъ-тѣхъ; и рече: Извѣстѣте това на Іакова и на
 братія-та. А той излѣзе та отиде на друго мѣ-
 18 сто. А като съмнѣхъ, станихъ голѣмо смущеніе ме-
 19 жду войны-тѣхъ, кѣдѣ ся дѣнѣхъ Петръ. И като го
 потърси Иродъ и *его* не намири, испита стража-
 ры-тѣхъ и повелѣ да ги погубятъ; а *той* слѣзе отъ
 Іудейхъ въ Кесаріѣхъ и *тамъ* живѣше.
 20 А Иродъ бѣше много гнѣвенъ на Тирианы-тѣхъ
 и Сидоняны-тѣхъ; и тѣхъ дойдохъ единомушно при
 него, и като убѣдихъ Власта, постелникъ-тѣхъ
 царевъ, просѣхъ миръ; защото тѣхна-та областъ
 21 ся храняше отъ царевѣхъ-тѣхъ. И въ единъ отре-
 денъ день Иродъ, облѣченъ въ царскѣхъ одеждѣхъ,
 сѣднѣхъ на прѣстолъ-тѣхъ, и говорѣше имъ всена-
 22 родно. А народъ-тѣхъ възгласяваше: *Това е* гласъ
 23 Божій а не человѣческій. И на часъ-тѣхъ го по-
 рази ангелъ Господень, защото не въздаде сла-
 вѣхъ-тѣхъ на Бога, и изѣденъ быде отъ червей и
 умръ.
 24 А слово-то Божіе растѣше и умножаваше ся.